

आचार्यप्रशस्तिः

नमाम्बभोगिपरिवारसंपदं निरस्तभृतिमनुमार्धविग्रहम् ।

अनुग्रहमुन्मृदितकाललाञ्छनं विनाविनायकमपूर्वशङ्करम् ॥ १ ॥

(श्रीपद्मपादाचार्याणाम्)

यद्वक्त्रमानससरः प्रतिलब्धजन्म-

भाष्यारविन्दमकरन्दरसं पिबन्ति ।

प्रत्याशमुन्मुखविनीतविनेयभृङ्गा

तान् भाष्यवित्तकगुरून् प्रणतोऽस्मिमूर्ध्ना ॥

आशैलादुदयात् तथास्तगिरितो भास्वद्यशोरशिपभिः

व्याप्तं विश्वमनन्धकारमभवद्यस्य स्म शिष्यैरिदम् ।

आरात् ज्ञानगभस्तिभिः प्रतिहश्चन्द्रायते भास्करः

तस्मै शङ्करभानवे तनुमनोवाग्भिर्नमः स्यात् सदा ॥ २ ॥

(श्री सुरेश्वराचार्याणाम्)

येषां धीसूर्यदीप्त्या प्रतिहतिमगमन्नाशमेकान्ततो मे

ध्वान्तं स्वान्तस्य हेतुर्जननमरणसन्तानदोलाधिरूढेः ।

येषां पादौ प्रपन्नाः श्रुतिशमविनयैः भूषिताः शिष्यसंघाः

सद्यो मुक्ताः स्थितास्तान् यतिवरमहितान् यावदायुर्नमामि ॥

(श्रीत्रोटकाचार्याणाम्)

उद्धृत्य वेदपयसः कमलामिवाब्धेः

आलिङ्गिताखिलजगत्प्रभवैकमूर्तिम् ।

विद्यामशेषजगतां सुखदामदाघः

तं शङ्करं विमलभाष्यकृतं नमामि ॥ ४ ॥

(विवरणाचार्याणाम्)

यद्भाष्याम्बुजजातजातमधुरप्रेयोमधुप्रार्थना-

सार्थव्यग्रधियःसमग्रमरुतः स्वर्गेऽपि निर्देदिनः ।

यस्मिन्मुक्तिपथः पथीनमुनिभिः संप्रार्थितः संवभौ

तस्मै भाष्यकृते नमोऽस्तु भगवत्पादाभिधां चिभ्रते ॥ ५ ॥

(श्रीमदानन्दगिर्याचार्याणां सूत्रभाष्यन्याख्यायां=६)

वक्तारमासाद्य यमेव नित्या सरस्वती स्वार्थसमन्वितासीत् ।
 निरस्तदुस्तर्ककलङ्कपङ्का नमामि तं शङ्करमर्चिताङ्घ्रिम् ॥६॥
 (सवर्ज्ञातिममुनीनाम्)

वेदान्त तदाभासक्षीरनीर विवेकिनम् ।
 नमामिभागवत्पादं परहंसदुरन्धरम् ॥
 (अमलानन्द कल्पतरु)

भगवत्पादपादाब्जपांसवः सन्तु सन्ततम् ।
 अपारासारसंसारसागरोत्तारसेतवः ॥ ७ ॥
 (चित्सुखाचार्याणाम्)

वेदान्ताम्भोगभीरा नयमकरकुला ब्रह्मविद्याब्जपण्डा
 पापण्डोत्तङ्गवृक्षप्रमथननिपुणा मानवीचीतरङ्गा ।
 यस्यास्योत्था सरस्वत्यखिलभवभयध्वंसिनी शंकरस्य
 गङ्गा शंभोः कपर्दादिव निखिलगुरोर्नामि तत्पादपद्मम् ॥८॥
 (ज्ञानघनपादानां - तत्त्वशु १)

मीमांसया कपटतो भुजगाम्बयेव स्वाधीनतामुपनिषद्विनतेव नीता ।
 येनोद्धृताऽमृतफलेन गरुत्मतेव तस्मै नमो भगवतेऽद्भुत-
 शङ्कराय ॥ ९ ॥

(श्रीमधुसूदनसरस्वतीनां वेदान्तकल्पलतिकायाम्)

नमस्तस्मै भगवते शंकराचार्यरूपिणे ।

येन वेदान्तविषयमुद्धृता वेदसागरात् ॥ १० ॥

(श्री विद्यारण्यमुनिविरचितायां अपरोक्षानुभूतिदीपिकायाम्)

मिथ्याज्ञानविजृम्भमाणजगतामभ्यन्तरे भुञ्जतः

स्वारब्धानि निरीक्ष्य जीवनिचयान्मूढानविद्यावशान् ।

देवः कारुणिकोऽत्रतीर्थ समशासद्यस्तु शारीरके

भाष्यं तं प्रणमामि शङ्करगुरुं निःश्रेयसावाप्तये ॥ ११ ॥

(श्रीरघुनाथस्वरिरचिते शांकरपादभूषणे)

जनैश्चतुर्भिः कलितोऽपि पञ्चमो दिदेश कोटिं कृतिभिर्न पञ्चमीम् ।

स्वमद्वयां सौगतबोधचुम्बिनीं स शङ्कराचार्यवरः पुनातु नः ॥ १२ ॥

(श्रीशङ्करचैतन्यभारतीस्वामिरचितायां

शारदारुखण्डनखण्डखाद्यब्धाख्यायाम्)

स्तुवन्मोहतमस्तोमभानुभावमुपेयुषः ।

स्तुमस्तान्भगवत्पादान् भवरोगभिषगरान् ॥ १३ ॥

(श्रीसदाशिवेन्द्रसारस्वतीरचितायां ब्रह्मसूत्रवृत्तौ)

नमामि शङ्कराचार्यगुरुपादसरोरुहम् ।

यस्य प्रसादान्मूढोऽपि सर्वज्ञोऽहं सदास्म्यहम् ॥ १४ ॥

(आनन्दगिरिशङ्करविजये)

यो लोकोपकृतिप्रविष्टहृदयो जित्वातिबाह्यं मतं
श्रीमच्छङ्करशब्दपूर्वभगवत्पादाभिधानं गतम् ।

सद्वेदान्तरहस्यवत्स्फुटितवान् गोप्यं रहो मानवं
तं वन्दे भगवन्तमन्तकरिपुं सर्वान्तरायच्छिदम् ॥ १५ ॥

(श्रीकामेश्वरसुरिकृतायां अरुणामोदिनीनाम्न्यां
सौन्दर्यलहरीव्याख्यायाम्)

तं वन्दे शङ्कराचार्यं लोकप्रितयशङ्करम् ।

सत्तर्कनखरोद्गीर्णवावदूकमतङ्गजम् ॥ १६ ॥

(श्रीतत्त्वबोधभगवत्प्रणीते तत्त्वबोधे)

महामोहपङ्के विरिञ्चाचरान्तं प्रजाहस्तिनं मग्नमालोक्य भाष्यैः ।

जलैः क्षालयित्वाऽऽत्मविद्यादिवं यो नयत्येकलं शङ्करं तं

नमामि ॥ १७ ॥

(श्रीज्ञानामृतयतेः कृतौ विद्यासुरभिसंज्ञके नैष्कर्म्यसिद्धिविवरणे)

आनन्दघनमद्वन्द्वं निर्विकारं निरञ्जनम् ।

भजेऽहं भगवत्पादं भजतामभयप्रदम् ॥ १८ ॥

(मनीषापञ्चकव्याख्याने)

स्रष्टुप्रप्रहवेदवाजिनि महन्मीमांसकस्यन्दने

तिष्ठन् भाष्यपिनाकमुज्ज्वलगुणं कृत्वात्मधीसायकम् ।

आकृष्य प्रदहन्नशेषविपदां मूलं पुराणां त्रयं

भूयान्नोऽभिनवः पुरारिः शुभस्योच्छित्तये शङ्करः ॥ १९ ॥

(रामानन्दस्य ऋजुविवरणव्याख्यायाम्)

यद्भाष्यसागरजयुक्तिमणीन् प्रकीर्णान्

प्राप्याधुना कतिपयान् कवयो भवन्ति ।

तस्मै नमो जनमनोज्जदिवाकराय

कृत्स्नागमार्थनिलयाय यतीश्वराय ॥ २० ॥

(श्री बोधनिधिकृते उपदेशप्रकरणविवरणे)

पाऽनुभूतिः स्वयं ज्योतिरादित्येशानविग्रहां ।

शंकराख्या च तं नौमि सुरेश्वरपदास्पदम् ॥ २१ ॥

(श्री नृसिंहप्रज्ञमुनिकृते बृहदारण्यकभाष्यवार्तिकन्यायतत्त्व-
विवरणे)

मेघायाथात्म्यसिद्धयै भवतु भगवती दग्धजीवच्छरीर-

म्लेच्छालापाहिमूर्च्छानिमिपदुपनिपजीवजीवातुरुक्तिः ।

अद्वैतब्रह्मराद्धान्तिकसकलपुराणेतिहासोपबलसा-

मासा साम्राज्यपीठीमनघजनमनश्शङ्करी शङ्करी नः ॥ २२ ॥

(श्री वेङ्कटनाथस्य)

विचार्य सर्ववेदान्तैः संचार्य हृदयाम्बुजे ।

प्रचार्य सर्वलोकेषु आचार्य शङ्करं भजे ॥ २३ ॥

(नारायणीयोपनिषद्भाष्ये)

संसाराध्वनि तापमानुकिरणप्रोद्भूतदाहव्यथा-
 खिन्नानां जलकांक्षया मरुध्रुवि श्रान्त्या परिभ्राम्यताम् ।
 अत्यासन्नसुखांबुधिं सुखकरं ब्रह्माद्वयं दर्शय-
 न्त्येषां शङ्करभारती विजयते निर्वाणसंदायिनी ॥ २४ ॥

(विवेकचूडामणौ)

हरलीलावताराय शङ्कराय वरौजसे ।

कैवल्यकलनाकल्पतरवे गुरवे नमः ॥ २५ ॥

(श्री उमामहेश्वररचितायां तत्त्वचन्द्रिकायाम्)

यमाश्रिता गिरां देवी नन्दयत्यात्मसंश्रितान् ।

तमाश्रये श्रिया जुष्टं शङ्करं करुणानिधिम् ॥ २६ ॥

(श्री बोधेन्द्रयतीनामद्वैतभूषणे)

वेदान्तोदरवर्ति भास्वदमलं ध्वान्तच्छिदस्मद्वियो

दिव्यं ह्यानमतीन्द्रियेपि विषये व्याहन्यते न क्वचित् ।

यो नो न्यायशलाक्यैव निखिलं संसारबीजं तमः

श्रोत्सम्याविरकार्पीद्गुरुगुरुः पूज्याय तस्मै नमः ॥ २७ ॥

(श्रीमत्सुरेश्वराचार्यरचितायां नैष्कर्म्यसिद्धौ)

यमाश्रिता गिरां देवी नन्दयत्यात्मसंश्रितान् ।

तमाश्रये श्रिया जुष्टं शङ्करं करुणानिधिम् ॥ २८ ॥

(श्री बोधेन्द्रसंयमिप्रणीते अद्वैतभूषणे [विवरणप्रमेयसंग्रहे])

वेदान्तार्थामिधानेन सर्वानुग्रहकारिणम् ।

यतिरूपघरं वन्दे शङ्करं लोकशङ्करम् ॥ २९ ॥

(हरिहराद्वैतभूषणे)

अखिलपरमहंसदेशिकमागमगूढार्थदर्शकं प्राज्ञम् ।

स्वानन्दपूर्णसागरमनिशमहं नौमि शङ्कराचार्यम् ॥ ३० ॥

(श्रीनागनाथरचिते आत्मबोधप्रकरणे)

दृष्ट्वा यो दिव्यदृष्टिः कलियुगसमये मन्दभाग्या मनुष्या-

स्तस्माच्चन्द्रप्रपञ्चः सुरयजनविधिर्मत्कृतो निष्फलः स्यात् ।

इत्याविर्भूय पृथ्व्यां पुनरपि कृतवांस्तन्त्रसारं गिरीश-

स्तं वन्दे शङ्कराख्यं महिततममनः प्रार्थनीयार्थरूपम् ॥ ३१ ॥

(प्रपञ्चसारसंबन्धदीपिकायाम्)

यदीयवावसूर्यरुचिप्रणाशितो हृदन्धकारो नमतामशेषतः ।

महात्मनश्शिष्यहिते सदारतान् नमामि तान् शङ्करपूज्य-

देशिकान् ॥ ३२ ॥

(श्रीशङ्करकृकविरचिते कैवल्यनवनीते)

वेदान्तार्थं गमीरं ह्यतिसुगमतया बोधयामीति विष्णु-

र्ष्यासात्माऽसूत्रयत्तद्दुरधिगममभूद्वादिदुर्बुद्धिभेदात् ।

मिन्दन् दुर्बुद्धिमेदं य इह करुणयाऽभाष्ययद्भाष्यमेतत्
 त वन्दे सर्ववन्द्यं त्रिजगति भगवत्पादसंज्ञं महेशम् ॥ ३३ ॥

(रामानन्दसारस्वतीकृतविवरणोपन्यासे)

नमः श्रीशङ्कराचार्यगुरवे शङ्करात्मने ।

शरीरिणां शङ्कराय शङ्करज्ञानहेतवे ॥ ३४ ॥

(श्रीमन्नृसिंहाश्रमविरचितायां तत्त्वबोधिख्याख्यायां

संक्षेपशारीरकटीकायाम्)

येनाद्वन्द्वमखण्डमक्षयपदं प्रादशि तापापहं

भाष्यग्रन्थिनियन्धनैः श्रुतिशिरोवाक्यार्थविधोतिभिः ।

नित्यो यत्र समस्तपद्गुणगणस्तं शङ्कराचार्यगी-

र्विख्यातं मुनिमौलिलालितपदद्वन्द्वं सदा संश्रये ॥३५॥

(श्रीरामतीर्थस्वामिरचितायां अन्वयार्थप्रकाशिकाख्यायां

संक्षेपशारीरकव्याख्यायाम्)

त्रिवर्गेणाक्रान्ते जननमरणादिव्रणभुक्त्वा

जनेऽस्मिन् सर्वस्मिन्स्तिमिरपरिणाहैकशरणे ।

निषेक्तुं निध्यातोऽमृतमगपतिः शङ्कर इति

स्वनाम व्याख्यातुं जयति कुहनाभिक्षुरनिशम् ॥३६॥

(अमिनवद्राविडाचार्य श्रीबालकृष्णानन्दसरस्वतीनां

शारीरकमीमांसाभाष्यवार्तिके)

यद्भाष्योक्तेर्लवपरिजुग्मच्छात्रवर्गा महान्तो

निर्भिन्दन्ति प्रबलमतयो वादिशैलं समस्तम् ।

यैर्वेदाब्धेःमृतमिव सद्भाष्यमामत्प्रकाशं

तत्पादाब्जं स्फुरतु हृदये ह्युद्धृतं सर्वदा मे ॥ ३७ ॥

(मनीषापञ्चरत्नलघुविवरणे)

संसारसर्पपरिदष्टविनष्टजम्तु-

सञ्जीवनाय परया कृपयीपपन्नः ।

ब्रह्मावबोधपरमौषधमुद्बहन् य-

स्तं शंकरं परतरं भिषजां भजामि ॥ ३८ ॥

(अद्वैतबोधामृतम्)

श्रीसंबन्धमुदीक्ष्य वाचकपदे यान् शार्ङ्गिणं वैष्णवाः

चन्द्रोत्तंसपदास्पदत्वकलनाच्छम्भुं च शैवा विदुः ।

मानन्दाद्वयशोभमानपरमप्रेमास्पदं योगिन-

स्तान् पादाम्बुजरेणुधूततमसो वन्दे सदा श्रीगुरुन् ॥ ३९ ॥

(श्रीगङ्गाधरसरस्वत्याख्यभिक्षुणा रचितायां

आत्मसाम्राज्यसिद्धिव्याख्यायाम्)

अधिगतमिदा पूर्वाचार्यानुपेत्य सहस्रधा

सरिदिव महीभागान् संप्राप्य शौरिपदोद्गता ।

जयति भगवत्पादश्रीमन्मुखाम्बुजनिर्गता
जननहरणी सूक्तिर्ब्रह्माद्वयैकपरायणा ॥ ४० ॥

(श्रीमदप्पय्यदीक्षितानां सिद्धान्तलेशसंग्रहे-१)

विष्णवे व्यासरूपाय ब्रह्मसूत्रकृते नमः ।
महेशाय च तद्भाष्यकृते शंकररूपिणे ॥ ४१ ॥

(श्रीमदल्लालसूरिरचिते भामतीतिलके)

यत्पादान्जप्रभवविमलश्रीपरागालिभास्वान्
मत्स्वान्तस्थं प्रणुदति तमः पुञ्जमत्यन्तचण्डम् ।
यत्कारुण्यपुत्रपरिजुषा तारितोऽनेन तूर्णं
संसारान्घिः प्रणतिरनिशं स्याद्गुरूणां पदाब्जे ॥ ४२ ॥

(सीतारामसूरिरचिते वेदान्तकौस्तुभे)

वेदान्तव्रातनीरं शतपथकथितन्यायरत्नप्रपूरं
पारावारं सुतारं निगममुखपडङ्गात्मसद्ग्राहघोरम् ।
कारंकारं सुगाहं श्रुतमतमथितैर्ब्रह्मविज्ञामृतं यः
प्रादादादाय तस्मादशरणशरणं शङ्करं तं नमामः ॥ ४३ ॥

(श्रीमदानन्दपूर्णरचितायां न्यायकल्पलतिकानाम्भ्यां
सुरेश्वरवातिकटीकायाम्)

वेदान्तार्थविभासकाय गुरवे शान्ताय सन्न्यासिने
नानावादिनगेन्द्रसङ्घपवये योगीन्द्रवन्द्याय च ।

मोहध्वान्तदिवाकराय भगवत्पादाभिधां विभ्रते

तस्मै भाष्यकृते नमोऽस्तु सततं पूर्णाय बोधात्मने ॥४४॥

(तैत्तिरीयभाष्यटीकायां)

काले शिवः क्रमवशात् कनिदोषदुष्टे

यस्संप्रदायरहितं तदपेक्ष्य भूयः ।

घोण्यामवातरदशेषजगद्वितार्थी

श्रीशङ्कराख्यममलं गुरुमाश्रये तम् ॥ ४५ ॥

(श्री नारायणकृतौ प्रपञ्चसारार्थदीपे)

वेदाद्यागमदुग्धसिन्धुमथनात्तन्मेयमन्थाद्रिणा

दिव्याभोगविचारवासुकित्रशादाश्रित्य धैर्यं परम् ।

ब्रह्मोद्धोषसुधां विधाय दयया मर्त्यानिमर्त्यानिमी

कुर्वन्तो गुरवो जयन्ति जगतां लक्ष्मीश्वद्रक्षकाः ॥ ४६ ॥

(श्री वरदराजपण्डितकृतौ खण्डनमण्डने)

यद्वक्राम्बुजनिस्सृतं परमकं श्रीसूत्रभाष्यामृतं

पीत्वा मादृशजीवभङ्गनिचया नन्दन्ति मोक्षाङ्गणे ।

नानावादिपदेभमञ्जनमहाव्यग्रोग्रकण्ठीरवान्
 वन्दे व्यासमुनीन्द्रशङ्करमुखान् सदेशिकास्तानहम् । ४७ ॥
 (श्रीमदपरेश्वरशास्त्रिरचिते अज्ञानघ्वान्तचण्डभास्करे)

ये वेदान्तसुषोदधिं सुमनसां निश्च्रेयसाय स्वयं
 निर्मथ्योदहन्त्रिरूपणगुणवृत्तेन चेतोमथा ।
 अद्वैतामृतमासुगनुशयिनामास्वादनीयेतरत्
 तानास्माकगुरोरुपैमि भगवत्पादादिमान् देशिकान् ॥ ४८ ॥
 (श्री कृष्णानन्दयतिकृतौ सिद्धान्तसिद्धाञ्जने)

संसारान्धनिपण्णाज्ञनिकरप्रोज्जिहीर्षया ।
 कृतसंहननं वन्दे शङ्करं लोकशङ्करम् ॥ ४९ ॥
 (श्रीविज्ञानवासयतिरचितायां पञ्चगदिकाव्याख्यायाम्)
 श्रीगुरुं भगवत्पादं शरण्यं भक्तवत्सलम् ।
 शिवं शिवकरं शुद्धमप्रमेयं नमाम्यहम् ॥ ५० ॥ (गुर्वष्टके)

योऽयं दैवतसार्वभौमविभवो विश्वाधिको रुद्र इत्याद्यै
 र्द्याद्यत्रचोभिरद्वयपरैरद्यापि संस्तूयते ।
 अद्वैतात्मविवोधनाय विदुषामिच्छासमङ्गीकृत-
 श्रीमच्छङ्करदेशिकेन्द्रवपुषं श्रीशङ्करं भावये ॥ ५१ ॥
 (श्रीशङ्कराचार्याष्टके)

यत्पादपङ्कजघ्यानाल्लक्ष्मणाद्या यतीश्वराः ।

बभ्रुवुस्तादृशं वन्दे शङ्करं पण्मतेश्वरम् ॥ ५२ ॥

(उत्तरगीताटीकायाम्)

इवेमे शङ्करसद्गुरोर्गुणगणाः दिग्जालकूलङ्कषाः

कालोन्मीलितमालतीपरिमलावष्टम्भमुष्टिन्धयाः ।

क्वाहं हन्त तथापि सद्गुरुकृपापीयूषपारम्परी-

मग्नोन्मग्नकटाक्षवीक्षणबलादस्मि प्रशस्तोऽर्हताम् ॥ ५३ ॥

(संक्षेपशङ्करविजये)

श्रीमच्छङ्करसद्गुरोर्भगवतोऽगाधामसाधारणीं

वार्णीं नः प्रतनीयसीं मुहुरिमां गाढुं समुत्कण्ठते ।

तन्मूर्तिः प्रभुरेव भक्तजनतावात्सल्यवैपुल्यभू-

रस्मै साधु ददातु शस्तदयया हस्तत्रालम्बं हरः ॥ ५४ ॥

(श्रीवल्लीसहायकविकृतौ आचार्यदिग्विजये)

देशे कालटिनाम्नि केरलधराशोभाकरे सद्विजे

जातः श्रीपतिमन्दिरस्य सविधे सर्वज्ञतां प्राप्तवान् ।

भूत्वा षोडशवत्सरे यतिवरो गत्वा बदर्याश्रमं

कर्ता भाष्यनिबन्धनस्य सुकविः श्रीशङ्करः पावनः ॥ ५५ ॥

(श्रीगोविन्दानन्दरचिते शङ्कराचार्यचरिते)

पाराशर्यवचोविलासमसृणैः सूत्रैः क्रमेणाततैः

रत्यस्त्यैः प्रकटीचकार भगवान् यो भाष्यसंज्ञं पटम् ।
अज्ञानोद्भवजाड्यनाशकरणं स्वानन्ददं सेविनां
तं वन्देऽखिलयोगिवन्धचरणं श्रीशङ्करं शङ्करम् ॥५६॥

(श्रीकमलाकरदेवकृतौ आनन्दविलासे)

प्रचण्डपाखण्डविखण्डनोद्यतं त्रयीशिरोरथप्रतिपादने रतम् ।
धुधैर्नुतं योगकलाभिरावृतं नमामि तं शङ्करदेशिकं ततम् ॥ ५७ ॥
(श्रीसच्चिदानन्दसरस्वतीकृतौ आर्याख्याख्यायाम्)

विमथ्य वेदोदधितः समुद्भृतं) सुरैर्महाब्धेस्तुमहात्मभिर्यथा ।
तत्रामृतं ज्ञानमिदं हि यैः पुरा नमो गुरुभ्यः परमीक्षितं च यैः ॥
(उपदेशसाहस्रयः)

सर्वतन्त्रस्वतन्त्राय सदात्माद्वैतरूपिणे ।
श्रीमते शङ्कराय वेदान्तगुरवे नमः ॥ ५९ ॥
यद्वैदिका बोधयितुं सदस्रं शब्दाः प्रवृत्ता इति नेति नेति ।
तच्छङ्करानन्दसरस्वतीति ख्यातं परं दैवतमाश्रयामः ॥ ६० ॥
(श्रीमुकुन्दकृतौ शङ्करमन्दारसौरभसमीरे)

श्रीगौरीनाथतत्त्वं सकलमुनिकृतं वेदवेदान्तवेद्यं
साक्षात्कैवल्यरूपं विधिहरिमितं भोगमोक्षप्रदं च ।

सत्यज्ञानादिरूपं प्रकटितमकरोत् ब्रह्मनिर्वाणमेकं

बन्देऽहं सेवकानामखिलसुखकरं शंकराचार्यमूर्तिम् ॥६१॥

(श्रीवामनकृतौ अपरोक्षानुभूतिसमश्लोक्याम्)

षक्कारमासाद्य यमेव नित्या सरस्वती स्वार्थसमन्विताऽऽसीत् ।

निरस्तदुस्तर्ककलङ्कपङ्का नमामि तं शंकरमर्चिताङ्घ्रिम् ॥

नानाभाष्यादृता सा सगुणफलततिर्वेधविद्याविशेषैः

तत्तद्देशाप्तिरम्या सरिदिव सकला यत्र यात्यंशभूयम् ।

तस्मिन्नानन्दसिन्धावतिमहति फले भावविश्रान्तिमुद्रा

शास्त्रस्योद्धाटिता यैः प्रणमत हृदि तान्नित्यमाचार्यपादान् ॥

अधिगतमिदा पूर्वाचार्यानुपेत्य सद्स्रधा

सरिदिव महीभेदान् संप्राप्य शौरिपदोद्भवा ।

जयति भगवत्पादश्रीमन्मुखांबुजनिर्गता

जननहरणी सृक्तिर्ब्रह्माद्वयैकपरायणा ॥

(श्री अप्यय्यदीक्षिताः)

विविधग्रन्थेभ्यः समुद्धृतानि श्लोकरत्नानि ।

उद्धृत्य वेदपयसः कमलामिवाब्धेः

आलिङ्गिताखिलजगत्प्रभवैकमूर्तिम् ।

विधामशेषजगतां सुखदामदाद्यः

तं शङ्करं विमलभाष्यकृतं नमामि ॥